

første, der for sit Partis Vedkommende nævnede det —, skyndte jeg mig at sige Tak for det Tilsagn og lovede at fremsætte Forslaget. Det er det, der nu er sket.

Nu siger det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, at der er det at indvende mod Forslaget, at der er saa faa Motiver. Jeg har i de Motiver, der følge med, henvist til den Forhandling, der fandt Sted i Foraaret, og da jeg altid har den Tro, at det ikke nogen Nytte er til at opfriske Forhandlinger, som staa i Rigsdagstidenden, og som ethvert Medlem enten kan huske eller har Lejlighed til at læse, mente jeg, at det var tilstrækkeligt at henvise til disse Forhandlinger. Det ærede Medlem klagede endvidere over, at der ikke var gjort Rede for Forholdene i andre Lande. Heller ikke det synes jeg, at der er Grund til at klage over. Vi have her paa Rigsdagen et Hjælpemiddel, som staaer til alle Medlemmers Raadighed, nemlig Sveistrups Bog om Forfatningsforholdene i andre Lande. Der kunne ærede Medlemmer gaa hen og søge Oplysning om disse Forhold, saa der var ikke Grund, synes mig til at trykke en hel Del deraf op i et Lovforslag til ærede Medlemmers Brug. . . . (*Borgbjerg*: De ere ikke helt udtømmende.) . . . Nej, helt udtømmende er den ikke, men det vilde vel heller ikke en Anmærkning efter det ærede Medlems Skøn blive, thi saa vilde den komme til at indeholde alt for meget. Der kan være passeret noget siden den Tid, den Bog udkom, men meget tror jeg ikke, det er. I Norge er man gaaet over til Enmandskredse, man er bleven ked af at have Kredse, hvori der vælges flere; i Sverige arbejdes paa en ny Ordning, som selvfølgelig ikke kan beskrives, saa længe den ikke er fremlagt i Forslags Form fra den ny Regering; i Ungarn arbejdes der ogsaa paa en ny Ordning, men der er endnu ingenting udrettet, og i Rusland arbejder man jo meget stærkt og kraftigt (Munterhed), men der er heller ikke noget at henvise til. Saaledes tror jeg, det er i de fleste Lande, og jeg tror, at i det væsentlige vil den Bog, jeg nylig nævnede, være udtømmende.

Saa er der indvendt mod det Tal, der er foreslaaet, 132, at det er et vilkaarligt valgt Tal; det skal jeg villig indrømme, det er det, man kunde lige saa godt have sagt 131 eller 133 eller 129 eller 120, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen), tror jeg, nævnede. Det

ærede Medlem for Assens fremsatte nogle Betragtninger, som jeg i og for sig ikke er saa uenig med ham i. Jeg er blot uenig med ham i, at det kan gaa an, efter hvad der er passeret i Fortiden, at blive ved saa lavt et Tal, som han syntes at forudsætte. Vi maa nemlig erindre, at vi paa dette Omraade have undladt en fuldkommen Revision, en Revision, som er fuldt overensstemmende med det Bud, som Grundloven har givet os. Naar man i en lang Aarrække har undladt en saadan Revision, ville Forholdene, naar man skal til endelig at ordne dem, nødvendiggøre, at man tager et temmeligt stort Skridt, for at faa dem fuldkomment i Orden. Jeg tror derfor ikke, det vil være tilstrækkeligt at blive ved 114 eller 120 Medlemmer, thi det vil bevirke, at Omordningen vil volde adskillig Gene og Vanskelighed.

Der er dernæst sagt, at naar man fastsætter et Tal, som nu jeg her har foreslaaet, vil Fordelingen i Fremtiden volde megen Vanskelighed. Jeg ser ikke, at den vil volde mere Vanskelighed i Fremtiden end alle andre Systemer, som man maatte kunne foreslaa. At Fordelingen ogsaa vil volde Vanskelighed i Øjeblikket, selv om man gaar til Tallet 132, anser jeg for givet, men jeg anser ikke disse Vanskeligheder for større, end at man med god Villie kan komme over dem, og jeg anser Tallet 132 for at være saa stort, at der kan blive saa mange ny Kredse, at Vanskelighederne ikke ville blive store. Saa sagde det ærede Medlem: Ja, men naar vi saa faa fastsat den første Ordning med Tallet 132, vil der ikke gaa mange Aar, inden man vil være nødt til at revidere paa ny. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds mente, at det var nødvendigt at sætte en Revisionsbestemmelse, et Revisionspaabud ind i Grundloven. Det tror jeg ikke. Jeg tror ikke, man skal gøre det, for ikke at friste til ny Grundlovsforandringer paa det Punkt. Jeg tror, at man trygt kan overlade til Repræsentationen at revidere, naar den finder det belejligt, og jeg tror, at Kravene ude fra altid ville komme og paa minde Repræsentationen om dens Pligt i den Henseende. Der vil komme en Tid, hvor man maa revidere paa ny. Hvis man saa fordeler Kredsene uden at vente alt for mange Aar, tror jeg ikke, Vanskelighederne ville blive store. Jeg tror navnlig ikke, der vil blive disse mange husvilde Folketingsmænd, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds frygtede saa meget. Hvis man, saa snart der